

Heinrich Schuckmann Andreas Thurov

**De Continentia Caussae Theses Ex Decreto Et Autoritate Magnifici Atque
Amplissimi Ictorum Ordinis In Celeberrima Ad Varnum Academia Summorum in
utroq[ue] iure insignium ac privilegiorum consequendorum ergo**

Rostochii: Kilius, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn732597714>

Druck Freier Zugang

Zusammenhang des Gerichtsverfahrens

RU jur. 1652.

Heinrich Schückmann, Preis.

Andreas Thürow, Resp.

I.N.D.N.J.C.
DE
CONTINENTIA
CAUSSÆ

THESES

Ex

DECRETO ET AUTORITA-
TE MAGNIFICI ATQUE AMPLIS-
SIMI ICTORUM ORDINIS IN CELE-
BERRIMA AD VARNUM
ACADEMIA

Summorum in utroq; jure insignium ac privile-
giorum consequendorum ergo

SUB PRÆSIDIO

Spectabilis Dn. Decani

Viri Nobilissimi, Amplissimi Consultissimi atq;

Excellentissimi

DN. HENRICI SCHUCKMANNI,

Icti celeberrimi, Codicis P. P. Patroni ac
Promotoris sui ætatem devenerandi

publico examini submittenda

ab

ANDREA THUROVIO,

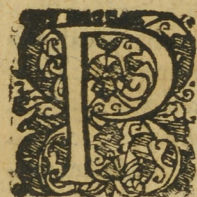
Gedanense.

In Audit. Majori ad diem 6. Maj horis ante & pomeridianis

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Acad. Typog. 1652.

I. N. D. N. J. C.

Proposituris nobis excerpta quædam de
continentia & dividuitate, præmittenda erit tituli si-
gnificatio *l. 1. pr. d. R. Cred.*

2. Continentiam igitur *l. 10. C. d. jud.* pro eodem
accipit, quod aliæ LL. dicunt connexionem, cohæren-
tiam, conjunctionem.

3. Et ita contra dividuitatem *l. 40. §. 1. ad L. Falc.* pro eodem, quod
aliæ LL. dicunt separationem.

4. Nobis continentia est vinculum juris, quo rem vel causam
persequimur inseparabiliter; ex ejus speciebus autem tantum per tracta-
mus continentiam, vi cujus obligatio solida præcisè meretur executio-
nem; deinde vi cujus necessarium sit diversa quædam tractari præcisè in
eodem judicio.

5. Soliditas ista triplicem respectum habet (1.) ad ipsam obligatio-
nem, (2.) ad rem quæ venit in eam, (3.) ad personas, quas tangit.

6. Ratione sui in dubio omnis obligatio est indivisibilis & in soli-
dum, quantum ad solutionem (nisi aliud expresserit vel lex vel pacta
conventa, transactio, sententia *l. 21. d. Reb. Cred.*) divisio debiti enim in
partes creditori potest nocere; non quantum ad petitionem, hujus enim
divisio debitori commoda est.

7. Ratione rei variè quæri solet: an scil. aliquid possit quis pro suâ
solâ parte constituere, amittere, remittere, retinere, vendicare, accepta-
re, possidere, præstare, adimere, impedire, retentione vel deductione Fal-
cidia minuire, & talibus aliis infinitis casibus, ut inquit *Cui ad l. 7. ad L.*
Falc.

8. Et siquidem clarum sit quid dividi posse, in his omnibus affir-
mative tenet *E.g. in usus. l. 25. quib. mod. us. am.* & similibus.

9. Contra si opus est, ut quædam aut tota habeamus, aut totis iis
careamus, locum habet negativa *E.g. in servitutibus l. 4. si serv. vind. &*
similibus.

10. Has tamen pro parte placet posse retineri, idque ampliari l. 30. §. 1. d. ser. urb. & exerceri.

11. Atque divisa quidem generaliter ea dicuntur, quæ scinduntur in partes.

12. Partium autem differentia distinguit ipsa divisorum genera. Quasdam enim facit solus intellectus, in quasdam dirimitur ipsum corpus rerum.

13. Illas dicimus partes pro indiviso five indivisas, has pro diviso five divisas l. 3. §. 2. D. qui pot. in pign. l. 5. d. usufr. Harumque ratio est, ut singulæ habeant rationem totius alicujus l. 6. §. 1. D. comm. pred.

14. Illarum vero contraria indoles est l. 26. d. Adq. poss. Indeque habere partem pro indiviso est medium inter habere totum & habere partem pro diviso.

15. Utrumque genus partium cognominamus certas; illas quidem semper, at has, pro indiviso scil. aliquando tantum, sed id diversimoda significatione.

16. Illas dicimus certas, quia semper sensibilem determinationem atque demonstrationem habent; has tunc, si pars pro indiviso, certa quota vel quantitate sit assignata l. 26. d. adq. poss. E.g. quarta. Atque sic unum jugerum pro indiviso quis dicitur possidere l. 64. §. 4. d. evict.

17. Alias pro indiviso partes respectu prioris significationis semper dicimus incertas l. 1. §. 7. ut possid. respectu posterioris tunc, quando habentur sine certa quantitate seu mensura ut loquitur l. 19. §. 4. com. div.

18. Quo eodem respectu contra, si certâ mensurâ habeantur, possunt dici secundum quid incertæ. Ut loquitur Bachov. ad Tr. 2. d. 21. §. 2. lit. C.

19. In admittenda rerum divisione iudicis *ἀνεξέλεον* requirit l. 3. Fa. Her. §. 5. J. d. O. J. indeque certis casibus divisio non juri est relicta, sed reservata jurisdictioni arg. l. 36. d. adm. tut. & si ad hanc divisionem provocetur, rerum, quæ dividi commodè nequeunt, adjudicationum loco inventæ sunt condemnationes in partis æstimationem, paratâ exceptione doli mali contra non offerentem l. 80. §. 1. ad L. Falc. adjudicationes in alterna tempora l. 19. §. 4. comm. div. transactionesque l. 8. §. 9. d. transact.

20. Hinc etiam spectatur indivisibilitas, non solum quæ naturâ talis est,

est, sed & quæ ex hypothefi, l. 34. §. 2. C. d. donat. qualis intelligitur, e.g. in vectigalibus agis l. 7. pr. com. div. & quæ ex lege, pacto atq; destinatione patris l. 22. §, ad Aquil.

21. Ferè autem putant varietatem hic operari, si quid debeatur dari, & si quid fieri: illud semper, hoc nunquam posse dividi. At rectius forte tenebimus regulam indivisibilitatis, in dandis quidem, si divisim dato non competat nomen totius, uti sunt tota, quorum partes non sunt similes, non solum mobilia, ut vult Cui ad l. 36. d. Ser. urb. sed & immobilia. In faciendis, si quid nomen rei præstandæ non nisi ex ipsa demum consummatione accipiat l. 81. §. 1. ad L. falc.

22. Conditioni sub quâ quid debetur, quidam etiam aliquid singulare tribuunt; Sed conditio ipsa in se quidem est individua, non autem facit individuum id, quod sub ea debetur l. 44. §. 8. d. cond. & dem.

23. Alternatio & generalitas debiti ex sola hypothefi: ne creditor acquiescere cogatur in diversis partibus diversarum rerum Bacch ad Tr. 2. D. 27. θ. 4. lit. B. operatur, ut parte aut rei alternative debitæ aut speciei solutâ, pro ista parte non contingat liberatio l. 34. §. 10. d. solut. nisi aut creditor in mora esse appareat, quo minus reliquum ejusdem rei consequatur l. 9. §. 1. d. solut. aut sub interitum alterius rei alternative debitæ arg. l. 32. pr. d. cond. ind. vel reliquarum specierum certum sit ejusdem rei reliquum præcise præstitum iri.

24. Indeque interim partis solutæ uti indebitæ conditio salva relinquitur solventi l. 26. §. 13. d. cond. ind. idq; amplia per l. 32. §. 3. d. cond. ind. ubi Gör. dissentit.

25. Circa hoc autem nota, minus necessarium esse fingere hic mysterium aliquod cum Petr. Frid. 3. proc. 13. n. 4.

26. Hoc addo: Alternativam obligationem stipulatitiam tolli solutione, petitione, acceptilatione rei unius, & pacto de re una l. 27. §. 6. d. pact. non eam, quæ per modum consensualis contractus est constituta, l. 4. d. rescind. vend.

27. Deinde: pacto de specie non petenda, non quoad reliquas simul species tolli obligationem. Aliud autem esse de acceptilatione, quippe quæ sit solutionis species. l. 13. §. si is d. acceptil.

28. Ultimo Repudiationem alternative debitorum pro parte fieri non posse l. 18. d. opt leg.

29. Nomen autem partis, ut ad priora revertamur, in dubio accipitur pro parte indivisa *Cuj. ad l. 5. d. usufr.* Id tamen accipe secundum substatam materiam, de cujus divisione agitur.

30. Ea autem proprie dividuntur, quæ in partes pro diviso scinduntur, *Bacch. 2. disp. 27. §. 4. lit. β.*

31. Jam in utrasq; partes dividi corpus suâ naturâ potest, jus non nisi in partes pro indiviso.

32. Quando itaque dicitur quod divisionem non recipiat majestas *Grafiv. d. jur. maj. c. 7.* imperium, jurisdictio, servitus *l. 2. §. 1. d. V. O. usus l. 19. d. uf. & hab. operal. 15. §. 1. d. op. libert.* Id omne accipiendum est negari quoad partes pro diviso. Idemq; est in servitute hominum *Cuj. ad l. 5. d. usufr.* qua usum, qui est in eo, de quo vid. *fuf. Bacch. ad Tr. 2. D. 16. §. 3. lit. x.*

33. De communione juris quæri potest, an quæ sub hac habentur habeantur pro parte indivisa. Dubitat de hoc *Cuj. ad l. 31. §. f. C. Neg. Gest.* Dicitq; quæcunq; à pluribus communione juris haberi dicuntur, habentur pro parte divisa; sed hoc non pro regula est ipsi Cujacio, qui utiq; deinde jus commune negat vel sola cogitatione dividi posse. *Pacius 2. En. 63.* juris in se considerati ullam communionem esse negat.

34. Quæri similiter potest, an plures qui singuli solidum habent in re aliqua, inter se intelligantur habere communionem juris. Id nolle *l. 32. d. stip. serv.* videtur *Cuj. ad l. 18. eod.* at lex ita loquitur: Quia usufructu communem habentes non intelliguntur juris communionem habere, ideo singuli suas partes in re usufructuariâ consequuntur.

35. Ratione personarum, quas tangit obligatio circa ipsos quidem stipulatores hoc servatur, ut si unus stipulatus fuerit, hæredibus ejus singulis species debita solvantur per suas partes, genus per numerum; Si vero plures sint stipulatores hæredibus eorum indifferenter solvatur per partes *Bacch. ad Tr. 2. D. 29. §. 3. lit. D.*

36. Circa promissores autem dispicitur an cum uno sit contractum an cum pluribus; Si cum uno ejus hæredes, fidei jussores, Curatores, &c. quotquot fuerint omnes habentur pro una persona, debentq; præcisè per unum defendi *l. 5. §. 7. D. jud. solv. & simil. text.*

37. Unus ergo ille aut principaliter ad id deputandus est, aut per consequentiâ, divisim scilicet inter se rebus, quisq; quas nactus est, in solidum defendet *l. 3. d. alim.* salvo actori recursum ad reliquos, si talis conventus non sit solvendo *l. 15. quod met. caus. l. 12. Rem. pup. salv.*

38. In

38. In curatoribus bonorum singulare est, ut actor dicto casu recurrat ad magistratum qui dedit *l. 46. §. 1. d. adm. tur.*

39. At id rursus exceptionem habet in curatoribus bonorum civitati per fideic. relictorum, quorum uno, qui in solidum conveniebatur, non existente solvendo hæres, qui id testamentum irritum esse probavit, tunc demum recursum habet ad Magistratum, si ille neglexerit satisfactionem à curatoribus exigere *Pac. 5. En. 78. per l. 26. Neg. gest.*

40. Cæterum in specie de divisione fidejussorum & tutelæ suo loco disquiritur.

41. In materia constituti hoc notandum, differre an quis cum aliis copulativè constituerit e. g. *solvetur à me & illis*, an disjunctivè e. g. *solvetur à me a. illis*. Priori casu defectantibus reliquis, constitutus pro rata tantum tenebitur, posteriori in solidum *Auth. si quando C. const.*

42. Si cum pluribus actum est, videndum est an cum iis actum sit uti pluribus, an singulorum in solidum personæ intuitu *l. 47. loc.* ut appareat an plures rei debendi sint constituti, hoc est, debitores in solidum *l. 13. §. 9. locat.* posteriori hoc casu licet dividere petitionem, ut à singulis pro rata petatur *l. n. pr. d. duob. reis*. Cogi autem ad id creditor nequit, priori cogi potest *l. 42. §. 6. d. procur.*

43. Atq; hic non modica inter obligationes ex contractu & easdem ex delicto est differentia. In illis unus solido soluto cæteris prodest, ne idem bis exigatur ab eodem *l. 57. d. R. J.* Contra in delictis unus solvendo solidum reliquis nihil prodest *l. 21. §. 9. d. furt.* nisi forte correi servi sint ejusdem familiæ *l. 32. pr. ad L. Aquil.*

44. Sed & quibus casibus nihil interest, pro delicto satis est ab uno solvi solidum *l. 1. §. 4. d. eo per quem fact.* veluti si dolo plurium factum, ne quis sistatur in judicio, vel simile quid; si plures metum adhibuerint *l. 14. §. 15. quod met. caus.* Si ex domo plurium sit effusum vel dejectum *l. 1. §. f. l. 2. l. 3. d. his qui de j.*

45. Speciales præterea casus pertractare quibus in materia contractuum alias alter alteri prodest, non permittimur. Nunc hoc tantum monemus. Non simpliciter verum esse, in casibus, in quibus mutuo nobis profusum, semper unum cæteris solvendo prodesse, & ab iis pro rata exigere posse, quod per solutionem hanc sibi abest. Id tunc demum tenet, si ista solutio non involvat aliquod præjudicium reliquorum.

Quo-

Quorum tunc utiq; consensus prærequiritur, cui proinde ut interveniat tempus præfigitur, eoque elapso, si non intervenerit unus solidum solvens cæterorum consensu solvisse videtur. *per l. 1. n. §. 23. d. leg. 3.* Cujus legis casus hic utiq; non est, si aut æstimatio servitutis sit præstanda, aut prædium serviens totum ad solutorem pervenerit. *vid. Mind. 13. n. 12.*

46. Videamus tamen adhuc duas Quæstiones scil. de evictione an in solidum peti pro parte autem præstari debeat? *Aff. l. 1. §. 5. N. l. 139. l. 2. §. 5. d. V.O. l. 62. §. 1. d. evict.* An uno denunciatorum defugiente, omnes defugisse videantur? *Aff. l. 1. §. 5. N. l. 139. d. v. o. indeq; facit Got. regulam quam ib. vid. N. l. 62. §. 1. d. evict.* dicitq; unum eorum qui subsistit, reliquis aut vincere aut vinci. Nos distinguimus casus quibus ad evictionem in solidum tenentur singuli, & quibus omnes. *l. 51. §. 4. d. evict.*

47. Deinde de stipulationibus pœnalibus, an talis commissa ab uno videatur commissa in solidum? *Aff. l. 2. §. f. d. verb. obl. & quidem omnibus stipulatoris hæredibus ipso jure Bacch. 2. D. 27. §. 5. lit. C. D. E.* An Commissa ita in solidum singulis pro rata, an soli commitenti noceat? *A. posterius, & reliquis datur exceptio doli d. l. 2. §. f.*

48. Si autem pœna stipulationi non fuerit adjecta. Hæc in ea tunc demum locum habebunt, si ipsa res quæ venit in stipulationem sit individua. *l. 4. §. 1. d. V. Ob.*

49. De eodem iudicio jam dicamus, in quo diversa, vi continentie præcise debent tractari. Quæ quidem consideratio interest Reip. modus quippe facilitandarum litium est, quem cogitare est inter præcipua iudicis officia & verecunda ut loquitur *l. 4. §. 1. d. al. ju. mu.* quæ ei ut viro bono & innocenti incumbunt. *l. 4. §. 3. fa. here.*

50. Olim quidem diversis tribunalibus perferre actiones vetitum non erat, *l. 10. d. in off.* Sed cum inde diversitas sententiarum existeret, id tanquam absurdum prohiberi debuit. *l. 14. C. d. sent.*

51. Hodieq; proinde respectu continentie causarum, vel si quaeratur, quis iudex adiri debeat? fundatur jurisdictio ejus, aut instantia saltem prima apud eum, qui alias in singulis causis, quæ contineri dicuntur, non competeret. Vel, si jam quis aditus sit, extenditur jurisdictio competens in una causa ad reliquas connexas, in quibus per se non competeret.

52. Casus fundandæ jurisdictionis sunt, si instituaturs persecutio rerum

rerum sub diversis jurisdictionibus positarum, vel litigent inter se plures diversæ jurisdictionis *Quint. 3. c. 10.* Tunc oriri utique controversia solet de iudice communi, qui tunc adeundus sit, ne iudicium dividatur, & videri solet, debetq; si plurium talium jurisdictionum sit aliquis communis superior. Huic tunc in hac controversia fundata erit, non quidem jurisdictionis, quippe quam jam ante in mediatos hos subditos suos singulorum territoriorum ratione habet, sed instantia prima. *Gilh. A. J. 5. R. 10. n. 59.*

53. Quomodo alias edictum citatorium, si conveniendi vagentur aut plures interessentes, qui citandi sunt, incerti sint, à superiore petitur, *Coll. Arg. n. 1. 2. §. 15.* quod tanquam singulare quid venditant *Gail. 1. O. 1. n. 33. & Gilhusius d. l.*

54. Id tamen hic adhuc notandum, si forte plures communes superiores sint, proximum gradu superiorem præcise adeundum esse. *Boc. d. 6. D. 34. §. 36.*

55. Contra si plurium talium jurisdictionum communis superior non sit, nondum est ut dividamus iudicium, sed in casu actionis personalis à pluribus contra unum intentatæ ordinarius conventi; ab uno vel pluribus intentatæ pluribus, ordinarius loci, ubi contracta est obligatio adiri debet. *Vmm. 4. §. 4. n. 20. 22.*

56. In casu actionis realis intentatæ uni, nomine rerum in diversis territoriis positarum iudex domicilij, (indeq; & si succedatur ab intestato alicui, qui diversis in territoriis bona reliquit, statuta domicilij ejus, quoad successionem in hæc omnia servantur. *Bacch. 1. ad Tr. §. 10. lit. E.*)

57. In casu vero actionis realis, intentatæ pluribus nomine rerum, in uno territorio positarum, iudex loci, ubi res sita est. *Mind. 4. n. 13.*

58. Et quando quidem plures in diversis territoriis positos debitorum, aut positas res persequimur, denuntiatorialibus seu subsidialibus literis fit locus. *Mind. 5. n. 9.* Judiciq; à quo hæ emanant, jurisdictio propriè fundari dicitur per hanc causarum continentiam.

59. Atque hac distinctione freti omnino discedimus ab hypothese eorum, qui aut communem superiorem volunt adiri, aut præcise iudicium dividi. *conf. Vult. ad l. 4. n. 27. C. d. jurisd.*

60. Quantum ad iudicem appellationis, de quo quærere solent: an causa per appellationem quoad certum punctum ad superiorem de-

B

voluta

voluta ab eodem invita altera parte possit quoad reliqua puncta decidit
Id quidem affirmamus, retenta limitatione, dummodo scil. appellationi
delatum nec ea deserta sit. *Mind. 5. n. 20.* Et ampliamus etiam quoad
puncta quorum in appellatione non est facta mentio.

61. Addo licet communis ille superior omitat punctum appella-
tionis (ad quod tamen præquirimus consensum partium *C. cordi d.
appell. in 6.*) non item si male appellatum esse pronuntiaverit. *C. ut debi-
tas 59. x. d. apell.*

62. Nunc ad praxin Camerae ut descendamus, ea ante dictis plane
est conformis, fundaturq; ei jurisdictio vel prima instantia, tanquam
communi superiori, si persequamur bona in diversorum sita immédia-
torum terris, sive appareat ubi major eorum pars sit, sive non. *Denais. 97.
7. Ca. 6.* Ut ut etiam immediatus hic vel ille habeat privilegium de
non appellando, de non evocando subditos *Schvvanm. 1. Pr. Cam. 4. n. 10.*

63. Item si agam contra immediatos diversos, vel immediatum
& alterius alicujus immediati subditos, dum tamen causa primario tan-
gat mediatos. Nam alias locus fieret austregis *Mind. 4. n. 6.*

64. Item si agatur contra duos mediatos sub diversis immediatis
positos *Mind. d. l. n. 3.* (licet immediati isti sint ejusdem familiae & domus
Schvvan. 1. c. 3. n. 11.) adeoque communem infra cameram superiorem,
non habentes. *Mind. d. l. n. 4. 6.*

65. Item si agatur contra principem & ejus consiliarios *Hilt. 2.
protr. 14. n. 10.*

66. Et quantum ad punctum appellationis attinet, causae in quibus
è camera emanavit mandatum sine clausula, è camera non remittuntur,
sed ibidem reservantur, quippe ad quam alias etiam ex postliminio per
viam appellationis redirent *Mind. 5. n. 23.*

67. Idem circa processum nullitatis in Aula Rom. notat. *Ost. Vestr.
proc. Aul. Rom. 4. c. 5. n. 11.* idemq; hodie ap. dictae curiae ViceCancellar-
ium & Cancellariae regentem quoq; tenet per Regg. Cancell. moderni
P. M. Innocentij X. *cap. 71.*

68. Circa alterum casum, quo scil. communis superior non habe-
tur, adhuc quaeritur, quatenus privilegium fori allegans unus alterve
litigantium vel personae suae vel rei, petita occasione audiatur? Atque
hic primo in casu simul petitorum bonorum feudalium & allodialium
ratione

ratione feudorum id agi solet, ut à iudice eorum simul iudicetur controversia allodialium. Idque fit etiam si modo jurisdictionem habuerit feudi dominus & de feudo primaria sit controversia; alio vero casu, & si de allodialibus æque principaliter controversetur, singule apud suum iudicem discutuntur *Mind. 3. n. 9. ad. 12.*

69. Deinde Clerici cum laicis communem causam habentes in suo foro laicorum etiam causam decidi debere contendunt. Idq; tantum fit, si causa sit spiritualis vel alias foro Ecclesiastico reservata *Hilt. l. d. n. 17.* Idque etiam Angli in sua *Refor. LL. Eccl. tit. d. off. jud. §. 17.* retinuerunt, ejusq; rationabilis defendenda cum *Vmm. 4. §. 5. n. 26.*

71. Non idem autem est si controversia sit civilis, de facto, de possessorio solo, si iudex Ecclesiasticus sit negligens *Vmm. 4. §. 5. n. 23. §. 6. n. 32.* His enim casibus ob personam clericorum divisione iudicii nondum opus est, sed hæc simul à laico iudice sopientur *Gail. 1. O. 37. n. 7.*

71. Casus extendendæ jurisdictionis præsupponunt causam jam apud certum iudicem, saltem delegatum, esse introductam *Gail. 1. d. P. P. 6. n. 26.* Nec sufficit si introducta sit apud arbitrum. *Carp. Jur. for. 1. §. 7. d. 5.*

72. Ipsa illa extensio an quædam legalis prorogatio dici mereatur videri potest? *Mind. 6. n. 2. n.*

73. Fir ea præcipue ad mutuam petitionem, incidentia, concurrentia remedia, & comparativas quæstiones.

74. Ad diversas invicem petitiones, quas vocant *αντιαιτιώσεις* *N. 96. c. 2.* & reconventiones, toties fit, quoties his uti licet. Semper enim, eorum eodem iudice tunc institui debebunt *l. 14. C. d. sent. & inter. & anth. seq.* non obstante exceptione fori non competentis, vel etiam exemptionis. *Bacch. 1. ad Tr. 25. §. 13. lit. A.* (nisi actor dolose à suo foro reum abstraxerit *Boc. cl. 6. D. 21. §. 21. 23.*) nec pœnitentia actoris, nec renunciatione litis ab eodem facta, nec desertione *Carpz. d. 1. def. 16.* de qua tamen aliter sentit *Petr. Frid. 16. n. 6.* salva tamen reconvento manet exceptio suspicionis contra delegatum.

75. Olim autem fatendum est, arbitrarium fuisse apud quem iudicem quis reconventionem instituere voluerit *Boc. d. l. §. 17. 19. ad 28.*

76. Quod vero hodie necesse sit, eam præcisè coram eodem iudice institui, id adhuc speciale tantum in iis esse volunt quidam, quarum

caussa cohæret cum causa conventionis *Auf. Popm. 2. Proc. 26.*

77. Et quidem specialitas defendi potest in causis coram delegato institutis, non item coram ordinario. In delegato vero ad certam causam Jurisdictio non extenditur ad ullam quamcunq; reconventionem sine prævio speciali mandato *Bacch. d.l. lit. E.* Idemq; volunt in iudice, cui ad causam conventionis partes prorogavere jurisdictionem *Boc. d.l. §. 30. item in ordinario limitatam jurisdictionem habente Mind. 6. n. 13.*

78. De praxi autem Fori Saxonici specialitas supra dicta etiam omnis ordinarii respectu est accipienda, ut eam demum reconventionem oporteat coram eodem iudice institui, quæ ex eadem causa vel instrumento nata est, quales sunt actiones, quas in jure civili dicimus contrarias *vid. Carp. d.l. d. 8. n. 12.*

79. Passim ne reconventiones coram iisdem iudicibus instituantur plane prohibitum legas, uti in Holsatia, si actor fuerit possessionatus *Christ. IV. reviderete Landg. D. t. 10.* In Polonia quantum ad causas in civitatibus agendas *Sczerb. prompt. stat. 1. c. 10.*

80. Ubi tamen hoc prohibitum non est, adhuc quæri solet an extensio jurisdictionis fiat etiam ad secundam petitionem actoris reconventuri reum, qui se reconvenerat? Affirmatur id à quibusdam, si novus processus instituat *Boc. d.l. §. 16. Auf. Popma 2. proc. 26.* plane negat, cui assentiendum, nisi forte causa secundæ hujus petitionis causæ conventionis vel reconventionis cohæreat *Mind. 6. n. 9.*

81. Ad reconventionem autem à tertio institutam non fit jurisdictionis talis extensio *Boc. d.l. §. 15.*

82. An autem iudicis secundæ quoq; instantiæ jurisdictionis ita extendatur, uti primæ, ad reconventionem? à Generali plerorumq; negativè recte exceperis casum, quo appellatio ab interlocutoria est interposita, quia post hanc adhuc proponi reconventio potuit; proindeque ad hanc jurisdictionem iudicis secundæ instantiæ posse extendi rationabile est, sive ejus in prima instantia mentio facta sit, sive non, dum ne ab ea sit appellatum *Mind. 6. n. 15. 16.* Aliter sentiunt autem *Bocer. d.l. §. 34. & coll. Argent. 11. t. 2. §. 21.* nos hanc Frider. sententiam tuemur.

83. Uti & illam, quod extendi jurisdict. etiâ ejus iudicis ad reconventionem possit, cujus imploratum est officium tantû; dum id primario, non incidit

incidenter sit factum. *d. l. n. 17.* atque ita sentit etiam *Popm. d. l.*

84. Ex jam dictis autem nondum sequitur, quod oporteat simul tractari conventionem & reconventionem ut vult *Bacchor. d. l. θ. 14.* Ut hoc enim opus sit praequiratur ut sit proposita antelitis contestationem *Boc. d. l. θ. 42. 43.* vel saltem juramentum calumniæ & ut æquè liquida sit ac ipsa conventio. Idque de praxi Bavarix deducit *Kraiß. Inst. Jur. Ro. Bd. d. Except. n. 8.* de Saxonica certum est ex *Carp.* præter reconventionem nomine injuriarum, (ut ea scil. perpetuetur) nullam licere simul tractari, de quo fusus est, *in Jur. For. c. 7. des. 7. 9. 10. 13. 16.*

85. Idem accipe de ἀντιπαράθεσις, de quibus *Fabius 3. c. 10.* ut his nemo uti possit ante causam accusationis finitam *l. 19. C. d. his q. acc.* Imò ne quidem nomine accusationis, quod falsa sit apparitura interim reaccusare licet *Carp. d. d. 14.*

86. De extensione ad accessoria seu pertinentias fusus est *Petr. Frid. C. 20. 21. 22. 23. & coll. Arg. n. t. 2. θ. 80. Peck. ad c. ut per. n. 11. d. R. Jur. in 6.* quæ jam non repetimus; cum definire non susceperimus, quid sit accessorium, quid pertinentia, quæq; inter hæc & principale alias sit connexio, sed tantum defendere quod idem sit iudex accessorij & pertinentiarum, qui principalis.

87. Extensio ad incidentia concernit initio quæstiones ex quæstionibus vel occasione quæstionum natas, quæ proinde posteriores de voluntur in priores *l. 1. §. 5. d. eo qu. pro. ut.* Idq; plurimum contingit, si quæ generalis actio fuerit proposita e. g. tutelæ, negociorum gestorum.

88. Hinc tutor pupilli immediati, aut alias in camera constitutus contutorem etiam ratione sui interesse in camera convenire potest *Mind. 4. n. 8. l. f. rem. pup. salv. for.*

89. Circa quæstiones autem clericorum in controversiam laicorum incidentes supra daræ distinctioni inhaeremus.

90. Deinde ad interventionem tertij sive adhærentis; *C. ut circa §. alioquin d. elect. in 6.*

91. Tertium illum intellige, quem secundi generis facit *Bocer. cl. 6. d. 5. n. 54.* qui scil. adfuit principali, sive actori sive reo, partibusq; vel actoris vel rei (quod contra *Gail. disputat. Petr. Frid. 8. n. 16.*) in se suscepris secundarium suum interesse urget.

92. Et ad hujus interventionem extenditur quoq; jurisdictio delegati, etiamsi ad certam causam. Item arbitri Juris; salvo tamen beneficio appellationis, licet partes principales de eâ remota clausulam addiderint *Mind. d. l. n. 13. 14, c. 9. n. 8.* Salva etiam exceptione recusationis usq; ad litis contestationem *c. 8. n. 15.*

93. De arbitro compromissario aliud est, apud hunc enim quilibet quidem interesse suum allegare debet, si tamen ejus interesse par est ei, quod interest ipsorum principalium, potest petere remitti ad suum forum ordinarium, *c. 8. n. 12.* Interveniens autem ad summovendum principalem, quem primi generis facit *Boc.* semper revocare potest ad suum forum *Popm. 2. c. 27.*

94. De venditore ratione litis inter emptorem & tertium aliquem ratione rei venditæ motâ, dubium est, an ad interventionem ejus ratione evictionis etiam extendatur jurisdictio? Idq; *Aff.* sive sponte inter venerit, sive jussus à Judice.

95. An autem evictionem metuens emptorem & quem metuit petiturum possit evocare ad suum forum? Negat id ei *Pop. Frid. 5. n. 8 Schotan. ex. jurid. tit. de evict.* licet sit clericus vel fiscus per *l. 49. D. d. Jud ubi Got.*

96. Extensio ad concurrentia remedia fit, quoties pluribus actionibus cumulative in eadem controversia locus fit, e. g. civili & criminali *l. 4. d. publ. jud. petitorio & possessorio l. 10. C. d. jud.* Atque ordinariè quidem, qui in possessorio judex fuit, etiam ad petitorium est eligendus. Subinde tamen ea dividi contingit, e. g. in causa Ecclesiastica laicus possessorium non petitorium judicat. Similiter delegati commissio ad discutiendum possessorium non extenditur ad petitorium *Mind. 5. n. 15.* Nec ex hoc fundamento *Got.* interpretatio *l. 11. C. ub. d. her. ag.* absurda est, quod vult, *Frid. 3. n. 1.*

97. Extensionis ad comparativas quæstiones, qualis est uter delatorum præmium sit meritis *l. 16. d. accus.* meminit *Fabius 3. c. 16.* Nos itaque ejus quoq; mentione facta enumerasse plene continentia nostra species videmur.

98. Nunc de illo videndum est, quod ita connexorum judicium, non simpliciter sit prohibitum dividi, sed tunc demum, si id fieri nolit adversarius. *Umm. 4. th. 4. n. 18.* de quo non adeo pauci dissentiunt.

Myns.

Myus. 1. O. 97. vel etiam si coram eodem iudice conventus & peremptorie citatus contumaciter non paruerit, nec etiam contumaciam purgaverit. *Gil. d. l. n. 61.* aut si actor pluribus remediis successivè uti velit. *Mind. 5. n. 24.* aut si posterior iudex prioris sit superior vel clericus, priore existente laico *n. 9.*

99. Quod autem de dissensu dixi, eum adversarius declarare debet hoc nomine excipiendo.

100. Exceptio huic rei apta triplex est. (1.) Id agens ne partes ejusdem litis in diverso foro tractentur, tueturq; continentiam litis sive instantiæ, vocaturq; exceptio litis pendentis *l. 30. d. judic. & competet. inde à litis contestatione l. f. C. d. in jus voc.*

101. (2.) Declinans forum posterius, diciturq; exceptio continentis, & proponi debet ante litem contestatam; post eam non aliter, nisi si prior iudex posterioris sit superior, ad quem proinde ab illo esset appellandum. *Mind. 2. n. 5.*

102. (3.) In certis casibus, pendente actione coram uno iudicio, permessa contra eum, qui aliam alibi contra nos eodem tempore vult intentare, e. g. si pendeat accusatio Majestatis *Const. Sicul. 2. t. 21. 22. l. t. 32.*

34. Quam forte rectè dixerimus exceptionem causæ nondum finitæ. *add. l. 2. §. 2. d. custod. reorum.*

103. Prioribus duabus oppositis qui litem diviserit condemnatur in expensas & arbitrariè punitur; Specialiter in casu *l. 1. §. 3. C. d. adf. toll. l. tam collatores C. d. re. milit.* amissione causæ, id quod non pauci generale putant esse *Sich. ad l. 10. C. d. jud.*

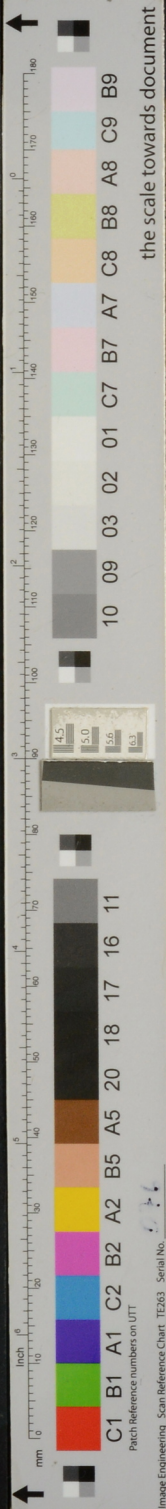
104. Analogia hujus continentis servatur in relationibus, unde connexas causas iisdem referentibus dandas esse deducit *Hilt. d. l. n. 15.*

EXcerpta proposui de continentia causæ, eaq; tantum duplici, quæ cum sat in sese dubij habeant, prætereaq; intra has paginarum angustias nos cogat Academicæ Sanctio, tantum illud adjicimus dici à me præterea debuisse de iis, quæ habent rationem unius & contra quæ plurium, ut sunt exempla *in l. 11. pr. d. Jurisd. l. 34. §. 11. C. d. donat. l. 72. de evict.* Et hic applicari Philosophica illa poterant, quantum resectis spinis scholasticis
utile

utile fuisset, de principiis individuationis & identitatis,
 de quibus *Piccol. tr. d. rer. div. tit. d. universali* & Aristote-
 lis summi istius Philosophi (cujus placita leges etiam se-
 quuntur e.g. l. 36. d. solut. cum & sit è numero legislatorum
 de quo *Renas. Choppin. in praf. d. LL. Munic. Andium* & suæ
 artis quisq; & actor & disputator sit optimus *Valer. Max.*
8. c. 12. pr. add. Ott. dial. jur. 1. c. 18. reg. 2.) epitomator *Vogel.*
in Metaph. & Lud. d. Morainvill. in exam. Philos. Platon. part.
2. c. 3. Deinde de argumentò sive consequentia ab uno
 ad plura e.g. à semel malo ad semper malum c. *semel x. d.*
R. J. ubi fus. Peck. à vitio in uno ad vitium in alio l. 27.
fam. herc. ubi simul de eo dici potuisset, quomodo nemo
 pro parte testatus, pro parte intestatus decedere valeret,
 pro parte hæres esse pro parte non l. 1. l. 2. l. 55. d. *adq. her.*
 & talia plura de quibus habet l. f. d. *his qu. in test. del. l. 148*
Si 1. d. adim. leg. l. 11. d. serv. Tertio de uno actuum civi-
 lium contextu, de quo in puncto testamentorum, stipu-
 lationum & usucapionis maxime disputatur, Ultimo de
 iis quæ pertinent ad singula generum vel genera singu-
 lorum, ut loquuntur Philosophi, de quo habet l. 2. *quod*
cui univ. nom. l. 6. §. 1. d. R. div. l. 1. §. 15. ad Trebell. l. 11. l. 10.
ad munic. c. plures 8. d. off. jud. deleg. in 6. Sed manum de
 tabula, acclamat nobis vulgiverbium. Qui plura de
 dividuo vel individuo volet habebit ea fuscè apud *Egui.*
Bar. tr. d. div. & indiv. obl. ap. Casp. Caballin. d. div.
& indiv. & ap. Gomez. d. cod.

S. D. G.

os(o)so

... *d. l. n. 17.* atque ita sentit etiam *Popp. d. l.*
... *dis* autem nondum sequitur, quod oporteat simul
... & reconvencionem ut vult *Bacchor. d. l. 9. 14.* Ut
... requiritur ut sit proposita antelitis contestationem
... el saltem juramentum calumniæ & ut æquè liquida sit
... Idque de praxi Baviaræ deducit *Kraiß. Inst. Jur. Ro.*
... e Saxonica certum est ex *Carp.* præter reconventio-
... arum, (ut ea scil. perpetuetur) nullam licere simul tra-
... st, in *Jur. For. c. 7. def. 7. 9. 10. 13. 16.*

... de *ἀντικατηγορίας*, de quibus *Fabius 3. c. 10.* ut
... ante causam accusationis finitam l. 19. *C. d. his q. acc.*
... mine accusationis, quod falsa sit apparitura interim
... p. d. d. 14.

... one ad accessoria seu pertinentias fusus est *Petr. Frid.*
... *Arg. II. t. 2. §. 80. Peck. ad c. ut per. n. II. d. R. Jur. in 6.*
... mus; cum definire non suscepimus, quid sit acces-
... entia, quæq; inter hæc & principale alias sit connexio,
... ere quod idem sit iudex accessorij & pertinentiarum,

... d incidentia concernit initio quæstiones ex quæstio-
... quæstionum natas, quæ proinde posteriores de vol-
... *1. §. 5. d. eo qu. pro. ut.* Idq; plurimum contingit, si
... o fuerit proposita e. g. tutelæ, negotiorum gesto-

... or pupilli immediati, aut alias in camera constitutus
... a ratione sui interesse in camera convenire potest
... *pup. salv. for.*

... tiones autem clericorum in controversiam laicorum
... atæ distinctioni inhæremus.

... d interventionem tertij sive adhærentis; *C. ut circa*
... *n. 6.*

... lum intellige, quem secundi generis facit *Bocer. cl. 6.*
... adfuit principali, sive actori sive reo, partibusq; vel
... od contra *Gail.* disputat. *Petr. Frid. 8. n. 16.* in se susce-
... tum interesse urget.

B 3

Er